

Kotruž ty kwałenny by, so ja wot tebe proſchu, pſchetož tak by ty kam poručit, my ſo k tebi woſać dyrbimy, a chzeiſch tak czeſzenny bydž, so my wſchitko dobre pola tebe pyttacž dyrbimy, by nam teiſch Wuſtlyſchenje ſlubit. Tehodla luby Kneže! neladaj na to, so ja nehodny bym; Ale na to, so twojeje Pomozny nuſnje potrebam, a ty ton prawy ſNuſny Pomoznik, wſchitkich Kriſchnikow by.

To ſo tebi kCzeſzi ſtanje, so ſo ja k tebi woſam, a beſ to ja twojeje Pomozny teiſch nuſnje potrebam.

Tajka nehajnbita Proſtwa, kotraž nide nepſcheſtanje, a ſo njeda wotraſchicž ſo k njemu woſać; ſpodoba ſo Bohu derje, kajž my to tudy na tym Sſlepyym widžimy, tak ſtoro hacž won počnje proſnyč, žada jeho ſmolom ton Kneſ k tebi, a kojždy dyrbi jemu ſPučja hicž. A won, ton Sſlepy, ſo teiſch nicžo nehajnbuje, a njeda ſo ani ſwojej Nedostojnoſzi, ani tych druhich Rohženju wot pokafacž. Duž praſcha jeho ton Kneſ ſmolom: Schto chzeiſch, so bych tebi czinit? (Tak so by kojždy widžit, kak ton Kneſ wotewrenej Ruzy ma k Pomozny) runje jako by chyzł won prajecž: Proſch, ſchtož chzeiſch, wone dyrbi ſo teži doſtacž! Ton Sſlepy ſo nekondži dotho, a reknje: O Kneže! Ja proſchu, so bych widžicž moł: Duž wotmolwi ton Kneſ: Haj, ty dyrbiſch widžicž. To rjeka ždny nehaniwicžje proſnyč, ale jara nadnje wuſtlyſchanny budž. Tak dyrbimy my wuknyč, po Heremplu teho

Sſlepeho czinicž, teiſch tak naſchu Proſtwu ſpješchnje ſjewicž, a naſchu Nuſu Kriſtuſkej prjotk pſchineſč, a wjeſzje wjericž, so won naſ wuſtlyſhecž a nam pomhacž budže.

We Bamžiſtwi bymy my naſche Mołditiwe kami ſazpili, a ſebi myſlili, jeli so druhſy ſa naſ neproſcha, da my nicžo nebudženny doſtacž. Ale to Boha dla žadny Kriſchizijan czinicž nedyrbi, ale tak ſtoro. hacž teže ta Nuſa nadpajnje, da bjež ſmolom do Komory, pajn na Keleni, a reč: Kneže! Tudy pſchindu ja, we lutej Nuſy trebam ja Pomozny hacž runje nehodny bym. Ale, Kneže, ty by prajit: Woſaj ſo k emni we Nuſy. Tehodla proſchu ja, ty chyzł na moju wulku Nuſu a Hubenſtowo poladacž, a mi ſneje pomhacž, twojeje Czeſje dla. Runje tak wuk teiſch ty nehaniwicžje proſnyč, a nezwybluj krobje, so tebi Boh Kriſtuſka dla dacž budže, ſchtož tebi wužitne a dobre je. Pſchetož tudy ſteji to Sſlubenje ſjaune a wjeſte: Schtož wy we Mni Jeſuſa proſnyče, to dyrbi ſo wam doſtacž. Ale jeno ladaj na to, so by newuſtat, ale twerdžje pſchitem ſawoſtat; Bolje ſo ty modliſch, a lubſcho je Bohu. Jemu ſo twoje ſtyſkne Proſchenje newoſtudži; Haj, dy by twoja Proſtwa tak ſylna a wutrobna byta, won dyrbjal tebi tu kam Shtundu dacž, ſchtož ty ſebi žadaſch, kotrež won hewak czinit neby, ale by dotho cžakał; Ale won wuſtlyſchi, a da tebi teho ſtyſkneho Proſchenja dla. Kajž ſo ja teiſch nadžiju, so to budny

Džen